

Η ΕΥΑ

(Ὅμοιον)

~*~*~

Πῶς ἔσπευσε παλίμβουλος ἀπόφρασις τοῦ πλάστου
τὸν γήϊνον παράδεισον εἰς κόλασιν νὰ τρέψη;
Τὸν ἄνδρα ἔπλασε. Καλά. Τί ἤθελε νὰ κλέψη
τὴν σάρκ' ἀπὸ τὴν σάρκα του, ὅσοῦν ἐκ τῆς πλευρᾶς του;

—

Ἄδὰμ, ἐπὶ τοῦ πλάσματος αὐτοῦ τοῦ τρισεράστου
ἀπὸ τοῦ πρώτου ὕπνου σου μὴ εἶχες ἀναβλέψει!
Σ' ἠγάπησεν ὁλόκληρον ἡμέραν. Ποῦ νὰ στρέψη
ποὺς ἐρωτύλους ὀφθαλμοὺς ἀλλοῦ, τοὺς γόητάς του;

—

Ἄλλ' ὄφρις τὴν ἐπαύριον ἐξῆλθεν ἀπὸ τ' ἄνθη.
Ἦτο τὸ δέρμα του στιλπνόν, τὸ χρῶμά του ποικίλον·
καὶ ἦλθε, κ' εἰς τὸ βλέμμα της τὸ φλέγον ἐθερμάνθη.

—

Ἦτο καιρὸς τὸν χθесινὸν νὰ λησμονήσῃ φίλον,
κ' ἐντός της κλίσιν γυναικὸς φιλάρεσκον ἡσθάνθη,
καὶ μειδιῶσα ἔκλινε, καὶ ἔλαβε τὸ μῆλον.

